

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

51. Pravi kovač se ne boji dima.

Dokler sta bila Adam in Eva še v raju, sta morala sicer tudi delati, a delo jima je bilo prijetno, nekako tako kakor je zdaj otrokom kratkočasno igranje. Vse drugače pa je bilo potlej, ko sta se bila pregrešila. Bog je napovedal Adamu kazen: „V potu svojega obraza boš služil kruh in trdo obdeloval zemljo,“ Evi pa: „Veliko boš trpela s svojimi otroci.“ Odslej je delo človeku neprijetno in je združeno z raznovrstnimi težavami. Vsak stan čuti poleg skupnih težkoč še posebne stanovske nadležnosti.

Pregovor nam navede za zgled kovača. To veste, da ima kovač razna težka opravila. Težavno mu je delo samo, ker mora trdo udarjati s težkim kladivom; ker je vedno blizu ognja, trpi vročino in žejo. Tam, kjer je ogenj, je pa poleg vročine nadležen tudi dim. In naš pregovor imenuje samo to težavo kovaškega stanu, sicer dovolj nadležno, vendar ne največjo, ter hoče reči, da dober kovač se ne straši težkoč svojega dela, posebno pa ne onih, ki se laže prenašajo.

Zdavno pa že veste, da pregovori radi pripisujejo enemu, kar velja tudi mnogim drugim. Torej tudi lahko razvidite pomen tega kovaškega pregovora: Vsak stan ima težave, a izvrsten človek se jih ne plaši, jih radovoljno prenaša; posebno pa se ne ustraši premnogih manjših sitnosti, ki so združene s stanovskimi dolžnostmi.

Res je nekaj posebnega v človeškem življenju, da se nam najbolj težko zdi ono, kar nam je zapovedano, kar nam nakladajo stanovske dolžnosti, dasi je samoobsebi večkrat le malenkost. Čestokrat se zdi človeku, kot bi njegova stanovska opravila obdajal neprijeten dim, druga pa obsevala prijetna solnčna svetloba. In ta navidezni strah premaga marsikaterega lenega in polovičarskega človeka. Slabemu kovaču n. pr. se zdi povsod prijetnejše nego v kovačnici, češ, kdo bo požiral ves dan mučni dim, saj bi še oslepel itd. Pravi kovač pa se ne boji dima.

Torej je naš pregovor trpko očitanje vsem onim, ki tožijo in zdihujejo radi težav stanovskih dolžnosti. posebej pa še onim, ki se pritožujejo radi manjših stanovskih sitnosti. N. pr. učencu, ki se ves otožen vrača s počitnic ob pričetku šolskega leta, daje pogum: Pravi dijak se ne boji šole in učenja! Leni dekli, ki vedno godrnja, da mora zgodaj vstajati, da ima toliko potov. pa da ne sme ničesar storiti po svoji volji itd., svarilno očita: Pravi posel se ne boji takih težav, ker vé, da take reči zahteva njegov stan in da ni lepo, če se človek preveč smili — sam sebi!

Rešitev šaljive zastavice v štev. 9.

Nanos.

Prav so rešili: Majaron Joško, dijak v Borovnici; Štelcar Josip, sluga kn.-škofo. pisarne v Mariboru; Florian Helena, učenka v Kranju; Kosi Jelica in Marica, učenki v Središču; Ostic Anica in Budja Mimica, učenki V. razreda pri Sv. Križu na Murskem polju; Scheligo Irma, nadučit. hčerka pri Sv. Jederti nad Laškim; Poš Ljudmila, Lesnika Frida, Markuš Antonija, Podpečan Hedviga, učenke IV. razr. pri Sv. Ani na Krembergu; Valjavec Fr., Schnabel R., Vidic Leop., Grašek Št., Žargi Ivan, učenci v Kamniku.

Izmed mladega sveta.

V Begunjah na Gorenjskem so presvetli gospod knez in škof dr. Anton Bonaventura Jeglič o priliki sv. birme napravili izredno veselje mladini svojega rojstnega kraja. Podarili so 50 vezanih „Vrtcev“ in 150 „Angelčkov“. Srčno se zahvaljujejo prevzvišenemu Darovatelju oveseljeni obdarovanci in želé, da bi jim obilno povračal njih detinsko ljubezen božji Prijatelj otrok!

„Vrtcev“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripraviški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.